

.1

Σήμερα, που καλούμαστε να λάβουμε αυτές τις μεγάλες αποφάσεις, δεν είμαστε μόνοι μας. Δεν είμαστε σε κάποιο απομονωμένο νησί, ώστε ο κ. Σημίτης, ή ο κ. Εβερτ να έχουν την άνεση, ως μονομάχοι, να διασταυρώνουν τα ξίφη τους, ερήμην της πραγματικότητας που μάς περιβάλλει. Μακράν από κάθε εκλογική σκοπιμότητα, σας καλώ να αναλογιστούμε, πόσο διαφορετικά είναι σήμερα τα πράγματα για την χώρα μας, μέσα στα λίγα τελευταία χρόνια που άλλαξαν την δομή του πλανήτη μας. Εχω πεί ότι αρνούμαι τις κοκορομαχίες. Αρνούμαι, διότι το ζητούμενο δεν είναι, ούτε να φανατίσουμε τον λαό, ούτε να περιφερόμαστε με χάντρες παροχών και ασκούς υποσχέσεων. Αυτό που ζητώ είναι αυτό που επιβάλλει το συμφέρον της χώρας: δηλαδή **πρώτα η Ελλάδα, μετά οι ανταγωνισμοί των κομμάτων**. Να αποφασίσουμε με βάση την Ελλάδα, τα άμεσα και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας.1

.1

Αγαπητοί φίλοι, κυρίες και κύριοι.1

.1

Επι πενήντα χρόνια, μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, ο πλανήτης εζησε λίγο- πολύ, ένα σταθερό σύστημα διεθνών σχέσεων. Η ύπαρξη των δύο υπερδυνάμεων και τα δύο μεγάλα μπλόκ, έστω υπό την απειλή του πυρηνικού ολοκαυτώματος, είχαν διασφαλίσει ένα σχετικά σταθερό σύστημα διεθνούς ισορροπίας. Στα κεντρικά σημεία του πλανήτη, ο διπολισμός, ήταν ένα αμετάβλητο σύστημα, που καθόριζε περιοριστικά τις δυνατότητες αλλαγής των συσχετισμών. Υπήρχαν βεβαίως και περιφερειακοί πόλεμοι και συγκρούσεις και δικτατορίες και κοινωνικές και εθνικές εξεγέρσεις. Αλλά, τα όρια που ετέθησαν μεταξύ των υπερδυνάμεων, αποτελούσαν και έναν σαφή και αναγνωρίσιμο κώδικα των διεθνών σχέσεων.1

.1

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η κατάρρευση του διπολισμού αποτέλεσε μια θετική εξέλιξη για την πορεία των λαών, που μπορούν πλέον να αυτοπροσδιοριστούν